

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 166.

Solote Session.

44de Møde.

Løverbagen den 24de Novbr. Kl. 12.

(Fortsat.)

Sfcherning (forts.): Jeg kunde jo ogsaa give det et andet Navn end Skat; jeg kunde jo tage fra ham ved Stempelpapir, jeg kunde sige: Du skal betale Slutsebler, jeg kunde paalægge ham, hvilkeshelst Betingelser det skulde være. Man kunde gjerne indføre kjøbenhavnske Slutsebler; lad os sige, at vi indførte saadanne, som nødvendigviis skulde gjøres gjældende, saa at hvert Bogstav, en Kjøbmand skrev, kunde blive beskattet; saa vilde man ganske simpelt sige: ja han yder sin Skat, det ligger i hans Forretning, det er en Omkostning, som han maa trække fra den; men i det Dieblik, jeg tager denne Maalestok og siger: jeg vil ikke træde den Mand for nær, jeg vil ikke besvære hans Omfætning, jeg vil belønne hans Flid, men saa vil jeg ogsaa see, hvilken Indtægt han vinder ved de Fordele, jeg giver ham, og deraf vil jeg beskatte ham, saa trykker man sig paa engang, saa finder man det forserdeligt, at man vil regne en saadan Skat for en Omkostning. Det er en Omkostning og ikke Andet; finder han sig ikke vel derved, boer han f. Ex. paa Frederiksberg og driver sin Forretning her i Kjøbenhavn, og synes han, at det er for stor en Omkostning, der hviler paa ham her, saa flytter han til Frederiksberg, men han gjør det ikke, thi han finder, at Omkostningen ikke er for stor; men hvorfor skulle vi da vige tilbage derfor?

Jeg kommer nu til de Smaa. Det er ganske vist, at der paa Grændsen af enhver stor By kommer til at leve en ikke ringe Mængde Arbeidere, der af forskjellige Grunde komme til at boe der, og de arbejde for den store By. Man siger nu: naar man fastholder Bestemmelserne i Forslaget Nr. 13, vil man komme til at beskatte dem; dette vil, siger man, for det Første give en stor Vidtløftighed, og for det Andet vil man derved komme til at ramme Folk, der kun meget lidt kunne taale Skatten. For det Første maa man jo vel lægge Mærke til, at de Folk, der daglig vandre om og arbejde, strengt taget slet ikke komme under denne Lov; man maatte da hver Dag komme paa Stikklæderne og skrive dem op, ellers veed man jo ikke, hvor meget eller hvor lidt de have arbejdet; men det er jo ugjærligt. Denne Betragtning kunde altsaa kun gjælde om dem, der arbejde i faste bestemte Værksteder, der ligge indenfor Byens Grund, hvor man kunde have større Tilsyn med dem; men man maa jo huske paa, at her jo kun er Tale om det Halve af Skatten, og man vil altsaa see, hvor ringe en Deel den svinder ind til, om den bliver til Noget, thi det mindste Indtægtsbeløb undtages jo fra denne Art Beskatning. Lad os tage 300 Rd. fra eller lad os tage 400 Rd. fra; blive vi staaende ved 400 Rd., ville vi kun komme til at ramme ganske faa af disse Folk, thi kun et meget ringe Antal af dem erhverver Næret igjennem over 400 Rd. De kunne den ene Dag erhverve Saameget, at naar man multiplicerede det med 300 Rd. fik man meget mere, men de have ledige Dage, de have Sygedage, de